

Sentencja

Artykuł 10 ust. 1 i art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że jeżeli właściciel znaku towarowego umieszcza ten znak na przedmiotach oferowanych przezeń nieodpłatnie nabywcom jego towarów, to znak ten nie jest rzeczywiście używany w odniesieniu do klasy towarów, do której należą wspomniane przedmioty.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Rzeczpospolita Polska) — K-1 sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-502/07) (¹)

(Podatek VAT — Nieprawidłowości w deklaracji podatnika — Dodatkowe zobowiązanie podatkowe)

(2009/C 55/05)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K-1 sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) — Wykładnia art. 2 akapity pierwszy i drugi pierwszej dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. 71, s. 1301) oraz art. 2, art. 10 ust. 1 lit. a), art. 27 ust. 1 i art. 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Przepisy krajowe przewidujące nałożenie dodatkowego zobowiązania podatkowego w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w deklaracji złożonej przez podatnika VAT

Sentencja

- 1) Wspólny system podatku VAT, w kształcie określonym w art. 2 akapity pierwszy i drugi pierwszej dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych, oraz w art. 2 i 10 ust. 1 lit. a) i ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r., nie stoi na przeszkodzie, by państwo członkowskie przewidziało w swym ustawodawstwie sankcję administracyjną, która może być nakładana na podatników podatku od wartości dodanej, taką jak „dodatkowe zobowiązanie podatkowe” przewidziane w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.
- 2) Przepisy, takie jak zawarte w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, nie stanowią „specjalnych środków stanowiących odstępstwo”, mających na celu zapobieganie niektórym rodzajom oszustw podatkowych lub unikaniu opodatkowania w rozumieniu art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy 77/388, ze zmianami.
- 3) Artykuł 33 szóstej dyrektywy 77/388, ze zmianami, nie stoi na przeszkodzie utrzymaniu w mocy przepisów, takich jak zawarte w art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-539/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 26 ust. 3 — Jeden europejski numer alarmowy — Informacje o miejscu przebywania osoby wywołującej — Udostępnienie władzom zajmującym się ratownictwem — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 55/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Montaguti i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik i S. Fiorentino, avvocato dello Stato)